

Kraków, dn. 17 lipca 2013r.

Znak: ZNE-p4/07/2013

ZAPROSZENIE!

Powoli (a może bardzo szybko?) mija rok od naszego spotkania na 1. Ogólnopolskim Kongresie Nowej Ewangelizacji, jaki przeżyliśmy na przełomie lipca i sierpnia ubiegłego roku w Kostrzynie nad Odrą. Dla nas wszystkich był to czas przepięknego doświadczenia Kościoła w głębokiej jedności i niezwyklej różnorodności. Wiemy, że jedno i drugie sprawia Duch Święty.

ON SAM – ufamy – przynagła nas do kolejnego spotkania. Nie, nie chodzi o to, że „kochamy Kongresy”, i że od czasu do czasu „trzeba coś zrobić”.... „Najlepiej Kongres...” ☺

To Duch jest młody i dynamiczny, wolny i mocny, pełen miłości i ewangelizujący. Trudno za Nim nadążyć! Duch i Kościół są już dziś znacznie dalej na drodze Ewangelii niż my byliśmy razem rok temu. *Powinniśmy* się spotkać, by razem z Nim przeżyć, zrozumieć i podjąć ten kawałek DROGI.

Duch mówił do Kościoła szczególnie mocno, głosem Apostołów i Proroków na Synodzie Biskupów poświęconym Nowej Ewangelizacji. Owocem tego Synodu jest Przesłanie jego Ojców oraz 58 Propozycji, zgłoszonych przez nich Ojcu Świętemu jako ważny punkt odniesienia dla mającej powstać posynodalnej papieskiej Adhortacji.

Wszyscy na nią czekamy. Nie musimy tego jednak robić z założonymi rękami. Możemy to czynić, modląc się, nawracając, podejmując refleksję nad dziełem Synodu (Ducha Świętego na Synodzie) i wchodząc na nowo w doświadczenie bycia ewangelizowanym i ewangelizującym. Tym wszystkim może być – i da Pan Bóg – będzie 2. Kongres. Nie potrzebujemy nań wypracowywać kolejnego schematu i struktury – pozostaniemy wierni temu, co się „sprawdziło” w Kostrzynie. Zapraszam więc Wszystkich na trójwymiarowe przeżycie: po pierwsze, na rekolekcje; po drugie, na refleksję o charakterze pastoralnym; po trzecie, na wyjście z Ewangelią Jezusa Chrystusa do ludzi.

2. Kongres odbędzie się w Warszawie, w parafii Wniebowstąpienia Pana Jezusa. Tak, właśnie: w PARAFII! Chcemy bowiem, by w centrum naszej kongresowej modlitwy, refleksji, i naszego NAWRÓCENIA (!) – stanęła parafia jako szczególne miejsce Nowej Ewangelizacji. Wiedzieliśmy o tym już w dniu zamknięcia naszego spotkania w Kostrzynie. Byliśmy przekonani, że bez podjęcia tego tematu w żaden sposób nie ruszymy dalej z miejsca. Synod potwierdził tę intuicję w całej rozciągłości. „Parafia w dalszym ciągu pozostaje pierwszym [sposobem] obecności Kościoła w [naszym] otoczeniu [dosł. w najbliższym sąsiedztwie!]” – stwierdzają Ojcowie – nie może zostać zredukowana do „miejsca ważnych wydarzeń” (choćby religijnych), a tym bardziej „centrum turystycznego” (nawet pielgrzymkowego). „Parafia wybija się ponad wszystko jako obecność Kościoła tam, gdzie mężczyźni i kobiety żyją na co dzień”. Nowej Ewangelizacji w parafii została poświęcona cała 44. Propozycja Ojców Synodu, podpowiadająca m.in. przemyślenie i odświeżenie tak doskonałego „narzędzia” ewangelizacji, jak „wizyta duszpasterska” (nasza popularna „kolęda”).

Parafia – „uśpiony Olbrzym” – pierwszy sposób obecności Kościoła wśród nas. Właśnie to jest w równej mierze jej atutem, jak i słabością. Pokazuje to wyraźnie doświadczenie apostołskie św. Pawła.

